

Μαζί με τον Γεροστάθη

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Gerostathis Πριν να ξεσπάσει η ελληνική Επανάσταση του 1821 ζούσε σε μια όμορφη κωμόπολη της Ηπείρου, στο Κομπότι, κοντά στην Άρτα, ο γερο-Στάθης. Είχε φτάσει τα εβδομήντα του χρόνια, αλλά κρατιόταν πολύ καλά. Ήταν γερός, δυνατός και ευκίνητος. Πάντα ευγενής και χαμογελαστός. Τα μάτια του έλαμπαν από καλοσύνη αλλά και ευστροφία. Για όλους είχε έναν καλό λόγο και μια σοφή συμβουλή. Ήταν ο πιο αγαπητός άνθρωπος όχι μόνο στο χωριό του, αλλά και σε όλη την περιοχή της Ηπείρου. Όλοι τον είχαν σαν πατέρα.

Τι το ξεχωριστό είχε αυτός ο άνθρωπος; Ας τον γνωρίσουμε καλύτερα, για να το μάθουμε.

Στα δεκαοχτώ του χρόνια τον βρίσκουμε στα Γιάννενα, όπου ολοκλήρωσε τις σπουδές του με ιδιαίτερη επιτυχία. Όλοι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές του τον εκτιμούσαν για την επιμέλεια αλλά και το ήθος του, την ώριμη κρίση και την καθαρότητα της ζωής του. Μετά την αποφοίτησή του από το σχολείο, αποχαιρέτισε τη μητέρα του και την αγαπημένη του πατρίδα κι έφυγε στην ξενιτιά, κοντά στον πατέρα του, ο οποίος εμπορευόταν στην Ευρώπη. Δίπλα στον πατέρα του στην αρχή κι αργότερα μόνος του πέρασε πολλά χρόνια ασκώντας το εμπόριο στην Αυστρία, τη Ρωσία, τη Γαλλία και την Ιταλία και απέκτησε μεγάλη περιουσία.

Όμως ο νους του και τα ενδιαφέροντά του δεν ήταν μόνο στο εμπόριο και στο

κέρδος. Παρά την καθημερινή του κούραση και τα πολλά του ταξίδια έβρισκε κάθε μέρα καιρό να ασχολείται με τα πράγματα που ιδιαίτερα αγαπούσε: τη μελέτη πλήθους βιβλίων ιστορικών, φιλοσοφικών και φιλολογικών, αλλά κυρίως και ιδιαίτερα των έργων των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων. Σ' αυτούς βρήκε αληθινούς θησαυρούς: τη σοφία, την αρετή και την ομορφιά. Πίστευε πως η ελληνική γλώσσα ήταν το κλειδί για να ανοίγει κανείς τους ανυπολόγιστους αυτούς θησαυρούς, γι' αυτό και την γνώρισε και την αγάπησε πολύ.

Η άλλη αγάπη του ήταν η μελέτη του λόγου του Θεού. Δεν ήταν ένας Χριστιανός μόνο στο όνομα ο γερο-Στάθης, αλλά ένας αληθινά πιστός άνθρωπος που αγωνιζόταν καθημερινά να εφαρμόζει στη ζωή του τη θερμή χριστιανική του πίστη.

Ο γερο-Στάθης γέρασε στα ξένα, αλλά δεν έπαψε στιγμή να θυμάται την αγαπημένη του πατρίδα που στέναζε σκλαβωμένη και την υπέργηρη μητέρα του, η οποία είχε ανάγκη τη συμπαράστασή του. Όταν λοιπόν οι επαγγελματικές του υποχρεώσεις του το επέτρεψαν είπε «αντίο» στην Ευρώπη κι επέστρεψε στη φτωχή πολυαγαπημένη πατρίδα. Κουβαλούσε μαζί του αρκετά χρήματα, αλλά κυρίως έναν πλούτο εσωτερικό, πνευματικό, που ήθελε να τον προσφέρει στα Ελληνόπουλα.

Μόλις επέστρεψε στο χωριό του, φρόντισε να καλύψει τις πιο επείγουσες ανάγκες. Έψαξε να βρει έναν καλό επιστήμονα γιατρό, για να αναλάβει τη φροντίδα των ασθενών συγχωριανών του. Κι επειδή δεν μπόρεσε να βρει κανέναν, διάλεξε το πιο έξυπνο και καλό παλικάρι του χωριού και το έστειλε με δικά του χρήματα στην Ιταλία να σπουδάσει ιατρική κι ύστερα να επιστρέψει και να εγκατασταθεί στην κωμόπολή τους και να ασκήσει το επάγγελμα του γιατρού, όπως και έγινε.

Ως τότε τα παιδιά του χωριού είχαν για δάσκαλο τον παπά του χωριού, που με τα λίγα κολυβογράμματα που ήξερε πάσχιζε να τα μάθει ίσα-ίσα να διαβάζουν και να γράφουν. Ο γερο-Στάθης έχτισε στο πιο ωραίο σημείο του χωριού ένα ευρύχωρο πανέμορφο σχολείο κι έφερε δυο δασκάλους φιλότιμους και μορφωμένους ν' αναλάβουν τη σωστή μόρφωση των παιδιών. Φρόντισε επίσης να φέρει στο χωριό έναν ιερέα πολύ σεβαστό και μορφωμένο, για να κατηχήσει σωστά και να καθοδηγήσει με ευλάβεια και πίστη τους χωριανούς του.

Πέρα απ' όλα αυτά όμως ήταν ο ίδιος μια φλόγα αγάπης και καλοσύνης για όλους και ιδιαίτερα για τα παιδιά, τα οποία πολύ ήθελε να βοηθήσει να ξεφύγουν από την αγραμματοσύνη και το σκοτάδι της αμάθειας, να αποκτήσουν υγιεινές συνήθειες, να χτίσουν τη ζωή τους σε γερά θεμέλια, να γίνουν ωραίοι, ενάρετοι, φωτισμένοι νέοι που θα πάρουν στα χέρια τους την τύχη τη δική τους κι όλης της πατρίδας. Κάθε μέρα έκανε με τα παιδιά όμορφους περιπάτους, στους οποίους έβρισκε την ευκαιρία να τους διηγηθεί ευχάριστες και πολύ διδακτικές ιστορίες. Στάθηκε για

τα παιδιά του χωριού του πατέρας και δάσκαλος και φίλος και οδηγός. Τα αγάπησε και τον αγάπησαν πολύ. Κι άφησε σ' όλους εμάς έναν πολύτιμο θησαυρό σοφίας, ένα αλφαβητάρι ζωής για την σωματική και την πνευματική μας υγεία.

Image not found or type unknown Αυτό το αλφαβητάρι θα ξεφυλλίσουμε μαζί... Θα μας

βοηθήσει ένα από τα παιδιά που γνώρισε τον γερο-Στάθη και κατέγραψε, στην αρχή στο μυαλό του κι αργότερα σ' ένα πολύ όμορφο βιβλίο, τις ωφέλιμες ιστορίες του, ο **Λέων Μελάς**.

Σε λίγες μέρες η πρώτη ιστορία του Γεροστάθη...

Απόδοση: Σταυρούλα Κουμενίδου